

כן הולכים השותלים

לוחמי חטמ"ד עציון נטעים שתילים לכבוד ט"ז בשבט במועצה האזורית גוש עציון. בתמונה: ראש המועצה שלמה נאמן, מח"ט עציון אל"ם דוד שפירא וסמח"ט עציון סא"ל שלומי נמן.

8
קורה מה

שלג ברחבי יהודה ושומרון

מקונגו לעלי
סיפורם של משפחת לימניה

4
ישע זה כאן

הרב שראל רוזנבלט
רב בית הכנסת המרכזי רימון באפרת

על הפרשה - יתרו

ממלכת כהנים: ממעמד הר סיני ועד מדינת ישראל

הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל... וַיַּעֲנוּ כָל-הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָל אֲשֶׁר-דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה.
מילים אלו מקדימות את מעמד הר סיני ואת גילוי תוכן תרי"ג מצוות ויש להם חשיבות מיוחדת, באשר הם מבקשות להיות הבסיס או אולי מטרת העל של כל המצוות. המצפן, מה שיכוון את עשייתנו. כדי להבין מה זה "ממלכת כהנים וגוי קדוש", נצטרך להבין מיהו הכהן ומה תפקידו. האם הכהן הוא איש הקודש שתפקידו להיות עסוק בעבודת המקדש או שמא תפקידו של הכהן, כדברי הנביא מלאכי, 'תורה

זוכים אנו לחיות בדור הגאולה, דור בו עם ישראל מתחיל לממש את היעוד להיות ממלכה (מדינה) וגוי (עם) שלם עם מערכות ציבוריות בעלות אופי ישראלי ולא רק קיום קהילתי המתמקד בחיי הפרט, או הקהילה. לאחר שבעים שנות קיומה של מדינת ישראל אנו נדרשים לשוב ולשאול - לשם מה אנחנו כאן ומה תכליתנו. בפרשת יתרו אנחנו זוכים להתגלות ייחודית ומתן תורה. אולם רגע לפני, הקב"ה מבקש לברות ברית עם עם ישראל ולשמוע מהם האם בכלל הם מעוניינים בכך: "...וְאַתֶּם תְּהִי-לִי מְמַלְכֶת כֹּהֲנִים, וְגוֹי קְדוֹשׁ. אֵלֶּה

הרקטה שנורתה השבוע מסוריה לרמת הגולן ככל הנראה תשכח תוך מספר ימים. אך המקרה הזה, נשכח ככל שיהיה, מעלה את ההשלכות של השתלטות מחבלים וארגוני איסלאם קיצוני על כל מקום אליו הם יכולים להגיע. כל מקום שממנו ישראל נסוגה בעבר או שהשלטון בו חלש, נהפך לכר פורה לטרור. השבוע בישעמדה - הנסיונות של האיסלאם להשתלט על המזרח התיכון.

המשך בעמוד הבא <

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
17:44	16:43	17:47	16:28
17:46	16:44	שכס	17:48
17:49	16:40	באר שבע	17:46

תמונת השבת
ירושלים 16:28
תל אביב 16:47
חיפה 16:37

בית יהודי גדול ורחב, חיוני לציונות הדתית, לחיזוק השפעתנו האידאולוגית והמעשית בעם ובמדינת ישראל

כ"ט שבט - 4.2.19 -
הבית היהודי בוחר נבחרת!
ציונות דתית. נקודה.

גוש קטיף ונסיגת צה"ל מרצועת עזה צה"ל שלט על המרחב, החל מקיץ 2005 התעצם החמאס וכשנה לאחר מכן, עשה הפיכה שלטונית והשתלט על כל רצועת עזה. רצועת עזה הפכה למדינת טרור אשר משגרת כבר אינספור שנים רקטות לעבר יישובי עוטף עזה ואף יותר רחוק מכך. מאז הגירוש, סבבי הלחימה ברצועת עזה חוזרים על עצמם מדי כמה שנים.

אין צורך בעוד דוגמאות כדי להמחיש את מה שכתבנו, פינוי אזורים משליטה ישראלית או הקמת מדינה נוספת באזור יביאו בהכרח לכניסתם של גורמים עוינים, אשר יתקרבו לגבולנו ויפעלו להרס מדינת ישראל. אפילו הסכמי אוסלו, אשר לא נתנו שטחים בפועל, אלא תחמו את שטחי הרש"פ נתנו מרווח מחיה לחמאס ולכוחות נוספים שרצחו כאן ישראלים רבים.

המקרה הקטן, לכאורה, שאירע בין סוריה לישראל השבוע, הצליח להוכיח ולהביא לידי ביטוי את ההשלכות של נסיגות השתלטות האיסלאם על המזרח התיכון. מקום שיימסר היפוך לזר פורה למחבלים שמנסים למחוק את מדינת ישראל. זו חובתנו לשמור על ביטחון אזרחינו ועל קיומה של מדינת ישראל. במזרח התיכון, בו כל מקום הופך להיות זירת קרב, המדינה הקטנה שלנו היא נוה מדבר של שפיות ושקט. כך צריך להיות וכך יהיה.

נוכחות צבאית אינם ערובה לפיוס, ואף לא להורדת מפלס השנאה לישראל. חיזבאללה העמיק את הנוכחות שלו באזור וביצר את כוחותיו בסמוך לגבול עם ישראל והביא את עצמו אף ליכולת חפירת מנהרות לתוך מדינת ישראל.

פינוי ימית ומסירת חצי האי סיני בשנות ה-80 של המאה הקודמת אמנם היה במסגרת הסכם השלום עם מצרים. אם תשאלו כל מטייל שנוסע לנפוש בחופיו המדהימים של הים האדום, הוא יגיד לכם שלפחות מישהו אחד הזהיר אותו טרם הנסיעה. אזהרות המסע לסיני, שמתעדכנות מדי תקופה, מבקשות מישראלים לא לעבור את מעבר הגבול עם מצרים ולא סתם. מאז נטשנו מאחורינו את חצי האי סיני במסגרת הסכם השלום, סיני משחקת בעיקר תפקיד של מערב פרוע. מתקפת הטרור בשנת 2004 בטאבה ובראס-א-שטן וסדרת הפיגועים ביולי 2005 שגבו את חייהם של עשרות אנשים ופצעו מאות הם עדות לכך. אותם פיגועים, אגב, בוצעו על ידי גדודי עבדאללה עזאם, תת-ארגון של אל-קעידה שהגיעו מערב הסעודית אל תוך הוואקום שיצרו המצרים בסיני לאחר הסכם השלום.

הגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון הוא דוגמה נוספת ועדכנית יותר לריק הגדול שנוצר בעקבות נסיגה של ישראל משטחים ושמושך אליו ארגוני מחבלים. אם עד גירוש תושבי

פיאץ עלום הפתיע השבוע את אזרחי ישראל בזמן שבילו בחרמון המושלג. לאחריו, הופיעו בשמיים שני שובלי ירי - האחד, לפי צה"ל, של רקטה ארוכת טווח, והשני, יירוט של כיפת ברזל. הרקטה ארוכת הטווח נורתה אל רמת הגולן מכיוון סוריה. מטרתה, ככל הנראה, תגובה לירי של צה"ל מהים התיכון אל מטרה בשדה התעופה בדמשק.

גורמים שונים סוברים כי על אף שהטילים הישראליים נורו לעבר שטח סוריה, הם היו ירי אזהרה לממשל האיראני. עדות לכך, היא שבשעת התקיפה התקרבו לנחיתה בשדה התעופה בדמשק מטוס של חברת "מהאן אייר" האיראנית אשר בעקבותיה חזר על עקבותיו לטהרן. מרכז החברה יושב בטהרן, היא פועלת משדה התעופה "האימאם חומייני" שבבירה וברשותה צי גדול של כשישים מטוסים. בדצמבר 2011 החליט משרד האוצר האמריקאי להטיל חרם על "מהאן אייר", מכיוון שלהבנתו היא משרתת בעיקר את כח "קודס", כח של משמרות המהפכה הפועל בזירה הבינלאומית, מבצע פעולות נגד ישראל ומנסה להתבסס בסוריה.

לאור זאת, ולאור העובדה שהפגיעה בשדה התעופה הסורי לא הייתה משמעותית, טוענים גורמים השונים כי סביר להניח שהפעולה הישראלית נועדה בעצם להרתיע את המטוס האיראני ולגרום לו לבצע פניית פרסה לאיראן. אין מידע לגבי מי היה במטוס או מה הוא העביר לדמשק, אבל כנראה למדינת ישראל היה חשוב להבהיר מסר לממשל באיראן.

ככה זה במזרח התיכון, בכל מקום שבו נוצר ואקום, נכנסים כוחות איסלאמיים אשר פועלים מתוך שנאה והסתה ומהווים איום על ישראל.

לא חסר דוגמאות לכך מהאזור. בשנת 2000 יצא צה"ל בפקודתו של ראש הממשלה אהוד ברק מדרום לבנון. כשאנו מדברים היום על הנסיגה מלבנון אנו מדברים על הלקחים שלה, הרי מעבר למלחמת לבנון השנייה היה שקט יחסי בגבול. מטרת הנסיגה הייתה לייצב גבול בין ישראל ללבנון ולהביא לשקט יחסי. אמנם הוכח ששילוק

של קיומנו הוא לא עבור עצמנו אלא בשביל היותנו משרתים את האנושות כולה. ובשביל זה צריך לפנות אל האנושות בכללותה. להתחיל ליצור את התשתית שתהווה את הגשרים בין ישראל לאומות העולם. האתגרים שיש לנו כחברה וכמדינה בתוך הבית פנימה עוד רבים. יחד עם זאת, לאחר שבעים שנה של תקומה, הגיע הזמן להתחיל לעסוק באופן מוגבר יותר גם בפנייה החוצה. לזכור שתכליתה של מדינת ישראל היא לא רק להיות "מקלט מדיני", ולא רק מקום שנוכל לדבוק באלוקים חיים, אלא גם ממלכת כהנים, כזו שתפתח את שעריה ותשרת את האנושות כולה.

'נבל ברשות התורה', ולכן בקשת הדבקות היא מעבר למצוות. אולם לרב אשכנזי (מניטו) דרך נוספת: לדבריו, תפקיד העל של עם ישראל הוא לשרת את האנושות. "דרישתה של התורה להקים חברה אנושית שבה כל המידות, כל הערכים, ממומשים יחד ובהרמוניה מלאה, גם אם הם סותרים זה את זה, היא חידוש של ממש". הרצון הכן שלנו להבין את המצוות ולקיימם קלה כחמורה עשוי להביא אותנו למצב בו נתמקד רק באתגרים שיש לנו בבית פנימה - בהבנת התורה, בפירוש המצוות, ובמאמצים רבים המופנים אל תוך עם ישראל. אך בכך טמונה הסכנה שנשכח שההצדקה

יבקשו מפי'הו'. כלומר שעניינו של הכהן הוא תפקיד משרת, הוא פונה החוצה, אל הציבור ומורה את דבר ה' לעולם. במילים אחרות: האם עיקר המאמץ של הכהן הוא לחפש את הדבקות באלוקים חיים או שמא לפנות לקהילה ולשרת אותה. נקיטת עמדה בשאלה זו תקרין גם ברמת הכלל על הבנת תפקידנו הלאומי בעולם. לפי הרמב"ן, הגדרת הייעוד של עם ישראל כממלכת כהנים וגוי קדוש משמעותה להיות משרתי ה' ולהיות קדושים עד כמה שניתן. במובן הזה, המצוות הן תנאי בסיסי בדבקות בקב"ה. דוק, תנאי בסיסי אך לא מספיק שכן ידועים דברי הרמב"ן על כך שאפשר להיות

תכירו את יקיר יישוב דתי, נאה וקרוב למרכז... מחפש משפחה איכותית לקשר רציני!

**בואו
להכיר מקרוב
ביום פתוח
כ"ו בשבט (1.2) | 9:00-12:00**

**להרשמה:
03-3723061**

גל אורן לנדל BSSD

זו ההזדמנות שלכם להצטרף לקהילה תוססת וליהנות מאיכות חיים
בבית דו משפחתי - 196 מ"ר, 3 קומות!
רק ב- 1,787,000 ₪*

*תמחור צמוד למיד תשומות הבנייה 10/16

שיווק: אייזק נדל"ן | 03-3723061
 isaacnadlan@gmail.com | בתי אמנה - יקיר

ישע
זה כאן

באדיבות ארכיון עפרה

אריאל ואליענה לימינה

ופיגועים. זו לא החלטה קלה לקחת את הסיכון ולהעמיד את המשפחה שלך בסכנה. משם גם נראה שבישראל המצב הכלכלי פחות טוב. ידעתי שזה יהיה קשה מבחינה כלכלית כי שם הייתה לנו עבודה טובה, גם לי כמשפטן, וגם לאליענה שעבדה בחברה שנתנה שירותים לביטוח הלאומי הבלגי. כמובן שגם הפרידה מהמשפחה, מהקהילה ומהחברים, מהמוכר והנחם - זה מחיר שצריך לקחת בחשבון.

אז איך בכל זאת מכריעים? אני תוהה, ואריאל מספר על הדרך שעברו עד לקבלת ההחלטה: "בפעם ראשונה הגעתי לישראל ב-2010, התנדבתי לצה"ל, והמטרה הייתה להכיר את החברה בישראל. ראיתי בצבא מדרג מייצג של האוכלוסייה. הייתה לי חוויה חיובית ולמדתי הרבה על ישראל. הכי חשובה בעיניי הייתה ההתנהגות של האנשים. היו אנשים שהיו מוכנים לעזור בלי שביקשתי, משהו שאני לא מכיר בבלגיה. הרגשתי בבית. היה פער בין מה שסיפרו לי על ישראל למה שחוויתי בשטח, וההרגשה הזאת שינתה את התפיסה שלי על ישראל. ישראל היא מדינה יפה ונעימה ומפחידה הרבה פחות ממה שנראה מבחוץ. מאז הגעתי שוב להתנדב כמה פעמים, הייתי בכמה בסיסים צבאיים לאורך השנים. אחת הבנות שלי נולדה בזמן שהייתי בבסיס צה"ל. לאט הבשילה ההחלטה, ובחרנו לעלות לישראל."

עוד לפני מבחן התוצאה, אני מבררת עם אריאל איך יודעים שבחרת נכון, מה מרגישים. אריאל הרגיש שהמציאות דיברה בעד עצמה: "נעשיתי ער יותר להשתלטות האסלאמית על אירופה. גם אני מאמין שאין עתיד ליהודים באירופה. גם ההרגשה הדתית שלי קיבלה חידוד. בגולה להיות יהודי זו רק דת, פה זה חיים."

אבל עם ההרגשה הטובה שבקבלת ההחלטה, אריאל השתדל להיות פרקטי. "לפני שעולים צריך להבין ולהכין, יש אחריות ויותר. התחלתי להכין באופן פרטי את סידורי העלייה. בהמשך הצטרפנו לגרעין עלייה דרך ארגון שנקרא "עלייה דה גרופ", והתחלתי לחפש מקום מגורים ראוי."

שבת קליטה ועלייה

עד אותו זמן הכיר אריאל את ישראל בעיקר דרך בסיסי צה"ל, והוא חיפש קהילה שאליה יוכל להתחבר. "עוד בבלגיה פגשתי חבר ישראלי

ספר יהודיים פרטיים, על אף הקושי שעליו מצביע אריאל: "יותר ויותר מוסלמים הגיעו לגור בשכונות היהודיות בברייל ודחקו את רגלי היהודים, ולאט התרכזו היהודים בשכונות אחרות. כך יצא שבתי הספר היהודיים הפרטיים נמצאים כיום בלב אוכלוסייה מוסלמית עוינת. יהודים עדיין שולחים לשם את הילדים על אף הסכנות הביטחוניות. לא ראיתי משפחה יהודית דתית ששולחת את הילדים ללמוד בבית ספר ממלכתי, כי בבית הספר הממלכתי אי אפשר ללמוד עם סממנים יהודים מובהקים כמו כיפה וציצית. היהדות חשובה מאד ליהודים שם, בגלל סכנת ההתבוללות. כ-40,000 יהודים חיים בבלגיה, מחציתם בברייל, אבל יהדות בלגיה סובלת מאד מהתבוללות, בעיקר בברייל".

באנו בגלל האמונה

העברית של אריאל טובה משיפוטית. הוא מטעים את שטף הדיבור במבטא צרפתי מובהק, אחת השפות הרשמיות בבלגיה, אבל מיטיב להתבטא בעברית. הוא נעצר מידי פעם כדי לשקול ולומר את המילה הנכונה ומברר שהבנתי את כוונתו. העברית שלו מסוגנת ותקינה, והוא מתוודה שרכש אותה באקדמיה. אחריו שלוש שנים בישראל, אני מכתירה אותו כלומד המהיר ביותר שפגשתי. לאליענה קצת קשה יותר. היא מבינה הכל, אבל עדיין קשה לה להתבטא בשטף בעברית. אצל אליענה הרגש חזק ממילים, אפשר להרגיש את החיבור שלה. כשאנחנו מדברים על הבחירה להתגייס או לעלות לישראל או להגיע לבנימין, כל הבחירות נראות לה פשוטות, נובעות היישר מתוך הלב ומגמדות את המחירים, הקשיים והסיכונים הכרוכים בהחלטות. "באנו בגלל האמונה", היא אומרת.

אצל אריאל הכל לוגי יותר ומורכב. אני מנסה ללכת אתו צעד צעד, להבין איך בוחרים. "כמה שנים קודם כבר חשבנו על עלייה", מספר אריאל. "אידאולוגית חשבתי שמרגע שיש מדינה יהודית אין סיבה ליהודים לגור בחו"ל, חוץ מסיבות מיוחדות. הייתי רוצה להשתתף בהקמת המדינה והקידום שלה, לקחת חלק, לא להיות בחוץ". זה נשמע לי מובן למדי, לא בחירה מסובכת. אבל אז הוא מציג את הקשיים והמחירים של בחירה כזאת. "בבלגיה ובאירופה בכלל, התדמית של ישראל היא של מקום מסוכן מאד, רווי מלחמות

// תא: צורית פניגשטיין

להגר, להתגייס, להתחנך, להביא לעולם חמישה ילדים, לעלות ארצה, להתיישב בבנימין, ללמוד מקצוע חדש ושתי שפות נוספות. אריאל ואליענה לימינה מהיישוב עלי בחרו ללכת עם הלב למרות הקשיים שבדרך. סוף סוף הם מרגישים שהגיעו הביתה.

הבחירות שעשו בני הזוג אריאל ואליענה לימינה - לימבו במהלך חייהם, סוגניות ומטלטלות בהרבה לעומת הבחירות החיוורות והפשוטות שעשיתי בחיי. הם תושבי עלי, מתנחלים, דתיים, בעלי עור כהה, והם צוחקים כל פעם מחדש מפניהם המופתעות של האנשים כשאריאל פותח את הפה ונשמע המבטא הצרפתי שלו. אריאל נולד ברפובליקה הדמוקרטית של קונגו, לשעבר קונגו הבלגית, צאצא למשפחה יהודית אשכנזית, מהראשונות שהגיעו למרכז אפריקה. בנעוריו היגר עם משפחתו מקונגו לבלגיה. הוא למד משפטים ועבד כמשפטן בייצוג חברת החשמל הבלגית. את אליענה הכיר בבלגיה. היא בת למשפחה נוצרית. אביה היה חבר הפרלמנט של קונגו שנסבות פוליטיות אילצו אותו לעזוב את המדינה עם משפחתו.

"בשנת 2000, בזמן האינתיפאדה השנייה, ישבתי אצל חברים בברייל בשיחת סלון", זכר אריאל, "אליענה ישבה שם. החברים השמיצו את ישראל וביקרו אותה על יחסה לפלסטינים. אליענה לא השתתפה בהשמעות, וכשנשאלה, אמרה שאין לה מספיק נתונים, שהיא לא יודעת. זה היה משהו מיוחד ושונה בעיניי. התחלתי לדבר איתה והסתבר לי שהיא באה ממשפחה של נוצרים אוונגליסטים אוהבי ישראל. היא למדה תנ"ך ונמשכה ליהדות. הגישה שלה הייתה חיובית בכל הנוגע לישראל, וזה מצא חן בעיניי. הגיור שלה בהמשך, לקראת החתונה, היה טיפוס עוד שלב בסולם שכבר היה שם ממילא."

אליענה מאשרת שהבחירה להתגייס הייתה טבעית: "התגייסתי אחרי שנפגשנו. גדלתי עם אנשים מאמינים, הכרתי את התנ"ך, התחברתי בקלות ליהדות". אליענה ואריאל התחננו בברייל ונולדו להם חמישה ילדים. את הילדים בחרו לשלוח לבתי

בית הכנסת הגדול בברי"סל.

צילום: ויקימדיה / Jpcuiveller

משדה התעופה לחיי יישוב

אליענה ואריאל עשו בחירה נוספת לא פשוטה, כשבחרו שלא להודיע לחמשת ילדיהם על העלייה עד לרגע האחרון. "הבעיה הייתה בית הספר", מסבירה אליענה, "הייתה ירידה במספר התלמידים בבית הספר מידי שנה. בית הספר ממש נלחם על כל תלמיד. פחדנו מלחץ פסיכולוגי וחברתי שיופעל על הילדים ושעשוי לפגוע במוטיבציה שלהם לעלות, ואפילו לשבש לנו את תכניות העלייה. סיפרנו להם ברגע האחרון ממש, רק בשדה התעופה. הם חשבו שהם מלווים את אבא לטיסה, ואז סיפרנו להם שכולנו עולים לארץ. הם קיבלו את הבשורה בשמחה והתלהבו מההרפתקה שלפניהם. בעזרת ארגון 'עלייה דה גרופ' עשינו את תהליך הקליטה כשהגענו. פקיד ממשרד הפנים אמר לנו שלפי החוק צריך קודם כל לקבל תעודת זהות ישראלית בשדה התעופה. מיד קיבלנו שירות מהיר והנפקנו תעודות ומספרי זהות לילדים. קיבלנו גם הסבר על כל הזכויות והמחויבויות. זה גרם לנו להרגיש שייכים, זה נתן לנו הרגשה שהגענו הביתה."

שסיפר שהוא גר בעלי והזמין אותי לשבת. אמרתי לעצמי שהמקום הראשון שתהיה לי הזדמנות לחוות קהילה, זה המקום שבו ארצה לגור. המקום הראשון היה עלי, הוקסמתי מהמקום. זה מקום שיש לו שורשים היסטוריים, מקורות בתנ"ך. אל האזור הזה הגיע עם ישראל עם כיבוש הארץ ופה בנה את בירתו. "זה לא רק הקסם - עם כל היופי והחירור ההיסטורי שלנו למקום, נעשה פה עוול וכישלון הסברתי חמור. בעולם רואים בישראל מדינת טרור ומלחמות, מדינה מושחתת ורעה, במיוחד ב'שטחים הכבושים'. פה אני מרגיש באופן מיוחד שליחות בלהסביר את היופי של המקום ושל האנשים, את המוסריות והאמת שצומחת מכאן."

אליענה מוסיפה: "כשאריאל חזר מהביקור בעלי, הוא סיפר בעיניים נוצצות איך שהה אצל משפחה וראה ילדים משחקים ברחוב בשבת. גם אני רציתי לראות שבת בלי מכוניות, זה היה חדש עבורי. בברי"סל יהודים גרים בשכונות סגורות, פה יש משהו משוחרר ורגוע". אליענה הרגישה צורך לבוא ולבדוק בעצמה. היא הגיעה עם קבוצה מאורגנת לקראת העלייה. "באתי לבקר עם אריאל ולראות אם הוא צדק. הוא אמר שכל מה שידענו על ישראל מהתקשורת לא נכון, ובאמת ראיתי שזה טוב, הרגשתי טוב."

אני שואלת אותה על החששות, והיא משיבה: "לא חשבתי בכלל על המצב הכלכלי או הביטחוני. ידעתי שנוכל להתמודד עם מעבר מארץ לארץ. גם אריאל וגם אני כבר עברנו מקונגו לבלגיה."

אריאל ואליענה מצאו בית בעלי וחתמו על חוזה שכירות, אבל בשל סיבות טכניות נאלצו לדחות בשנה את הגעתם. "החלטתי בכל זאת לשלם את השכירות במשך אותה שנה, אפילו שעלינו רק בשנה שלאחריה", אומר אריאל. "לא רציתי להחמיץ את הדירה שמצאנו, והייתה חשובה בעיני המחויבות שלנו לתכנית העלייה. פחדתי שאם לא נתחייב כלכלית, העלייה עשויה להידחות ולהתעכב עוד."

הם התנהגו לפעמים בחוסר אחריות. צריך ללמוד להתנהל באחריות גם בתוך החופש והעצמאות. תפקיד ההורים לחנך את הילד לשמור על איזון בריא."

אליענה נותנת דוגמה נוספת: "הילדים פה חוגגים בל"ג בעומר במדורות. הסכנה היא גדולה, אבל מי שגדל למציאות הזאת יודע להיזהר ומבין את הגבולות. הילדים שלי לא ידעו והיו צריכים ללמוד מה שברור ומובן מאליהם לשאר הילדים. עוד דוגמה: פגשתי עולים חדשים שטיילו על כביש 60, הם לא הבינו את המציאות הביטחונית, לא נערכו עם שמירה והגנה. צריך ללמוד את המערכת, את הכללים במקום חדש."

כיום, הילדים כבר השתלבו במסגרות בארץ. הגדול לומד בכפר הנוער ימין אורד ליד חיפה, השני התחיל ללמוד בישיבה בפסגת זאב במסלול של חיל האוויר, ילד אחד בבית הספר בשילה והבנות הקטנות לומדות בבית הספר בעלי."

אני שואלת את אריאל אם נתקלו אי פעם בגזענות על רקע צבע העור. "במשרד בבלגיה, הייתי השחור היחיד, אבל הוכחתי את עצמי כאדם וכאיש מקצוע ולא ציפיתי שישפטו לפי מראה חיצוני. דווקא בקונגו, שאליה שבת כמה פעמים כמבקר, נתקלתי בגילויי הגזענות החריפים ביותר. הקהילה היהודית שם סגורה, היא אשכנזית-לבנה, בעלת מנטליות קולוניאליסטית ומתנשאת. אין לה שום קשר עם האוכלוסייה המקומית. היום יש שם גם קהילה ספרדית דוברת צרפתית, שחיה בעימות עם הקהילה האשכנזית, על אף ששתיהן מנותקות לחלוטין מהסביבה. פעם, כשהגעתי להתפלל, עצר אותי המאבטח בכניסה לבית הכנסת וניסה להיפטר ממני ואמר לי שפה זה מקום של יהודים, הוא חשב שטעיתי והתבלבלתי. התעקשתי שאני יהודי ודיברתי בעברית. כשניסיתי להתפלל

מהמטוס הגיעה משפחת לימניה-לימבו היישר לעלי. "חברים ושכנים שידעו שאנחנו מגיעים הגיעו לקבל ולברך אותנו, זה היה מרגש. אבל ההתחלה הייתה קשה", אומר אריאל, "הילדים ידעו צרפתית ופלמית, ופה הם לא ידעו את השפה. כל הזמן נתנו לילדים הרגשה שהם זרים, שהם לא ישראלים. בשבילי השנה הראשונה הייתה קשה, גם כי היה קשה לילדים. אבל הם למדו מהר את השפה, קל להם ללמוד שפות. מה שהיה קשה יותר, זה להבין את התרבות. היה פער תרבותי שהיו צריכים לגשר עליו. בבלגיה ההורים מעורבים הרבה יותר בחיי הילדים ומפקחים עליהם, כאן זה שונה. כאן למשל, ילד יכול ללכת לחבר בלי לתאם ובלו להודיע. אנחנו דרשנו מהילדים לומר להיכן הולכים ומתי חוזרים. הילדים היו שיכורים מתחושת העצמאות, אבל בגלל שלא גדלו לתוך המציאות הזאת

בני הזוג לימניה ביישוב עלי

צילום: ברי"סל / ויקימדיה

הפוליטי שלו מורכב. אני חושב שיותר ויותר אנשים צריכים לעסוק בהסברה ודיפלומטיה. הפריע לי שיש פער גדול בין ארץ בנימין שאנשים תופסים ומכירים את ישראל ובין המציאות. רק היום לאחר שלמדתי ואני מכיר יותר, אני מבין עד כמה התפיסות האלה לא נכונות. לכל אחד יש תפקיד כדי להגן ולשרת את העם. אני מרגיש שאני צריך ללמוד כדי שיהיו לי כלים לעשות את התפקיד שלי. אני מרגיש מחויבות לעזור ולעשות שינוי. יש בעיה בתחום הדיפלומטי, אנחנו בבידוד כי המסר לא עובר. כשמתחילים לדבר פוליטיקה, איראל נדלק ומרצה בלהט: "אני חושב שכל אזור יהודה ושומרון צריך לעבור שינוי משמעותי. אין פה בתי חולים למשל, אין מספיק תעשייה ותעסוקה, חינוך ותרבות. אנחנו חייבים לנער את המערכת לתת תנופה לבנימין. ואם המדינה לא עושה - צריך להקים ארגונים לא ממשלתיים. השלב הבא, עכשיו, אחרי ההכרה העולמית בירושלים הוא הכרה ביו"ש. "כשהיית בן 13 אבא שלי אמר לי: אם רוצים לעשות משהו אז מוצאים את הדרך והפתרון. אם לא מספיק רוצים אז רואים רק את הבעיות. הלימודים האלה עזרו לי להבין ולהכין תכנית איפה מתחילים, לאן ללכת ומה לעשות. צריך להיות יותר אסרטיביים ודינמיים. סבלנו מספיק". איראל ממשיך לחלום בקול: "להרצל היה חזון, מימשנו את החזון שלו. לפני מותו אמר הרצל שאחרי שתתממש הגאולה של העם שלנו, החזון שלו יהיה לראות את החופש של עמי אפריקה. התפקיד שלנו להיות אור לגויים. כדי להיות אור לגויים יהודים צריכים לחזור, ומפה להיות אור. רוב הזמן אנחנו מתקשים לעשות את התפקיד בגלל כובד היום יום. אנחנו רוצים להיות כמו כולם, אבל זה לא התפקיד שלנו. יש לנו תפקיד מיוחד ואסור להתכחש, אנחנו צריכים למלא אותו. זה לא תלוי בכלכלה או בביטחון. לאנשים יש תפקיד טבעי, וככל שיהיו פה יותר יהודים - ישתפר המצב."

אבל אני חושבת שהיא לאט לאט מבינה שזה לא עומד לקרות. היא מאד לחוצה, וכשקורה איזה אירוע בישראל היא מתקשרת לבשר לנו. אנחנו צריכים לשכנע אותה שזה רחוק מאיתנו ולא קרה לידנו. היא לא מדמיינת עד כמה החיים שלנו רגועים. מה שמשכנע אותה זה שיחות עם הילדים, הם מספרים לה כמה כיף להם". כשהגיעו לעל, אליענה התחילה לעבוד במעון ביישוב. "אני מאד אוהבת תינוקות, אבל לא ידעתי למה אני נכנסת". העבודה הייתה עבודה תובענית וקשה, והיא עזבה ועבדה כסיעת בגנים. "הסתדרתי עם הגננת והיה טוב, אבל השנה אני מתחילה משפחתון בבית. אהבתי מאד לעבוד במעון ובגן, אבל בבית אעבוד בתנאים שלי ואוכל להעסיק בהמשך מישהי שתעזור לי". כרגע אליענה מפרנסת ואיראל לומד. כשהגיע לארץ נדרש להכריע במה לעסוק והבחירה הייתה קשה. "לא יכולתי לעבוד בתחום המשפטי, כי אין לי הכשרה מתאימה וצריך שוב ללמוד משפט ישראלי. יכולתי לעבוד בעבודה מזדמנת או ללמוד. החלטתי ללמוד, אבל בחרתי בתחום אחר. זו בחירה לא פשוטה, כי אם אני לא עובד זה יוצר קושי כלכלי. אין לנו מכונית למשל, והמצב הכלכלי לא הכי טוב אבל חשוב היה לי ללמוד, ויש לנו הכנסה מבית בברי"ל". איראל נרשם ללימודים באוניברסיטה באיראל. "החלטתי ללמוד לימודי מזרח תיכון, בהתמחות במדיניות חוץ, ומסלול ערבית". הרגשתי חולשה קלה כשאמר את המשפט הארוך הזה. זה נשמע לי מאד קשה ללמוד בשפה חדשה, ומסלול נוסף בערבית נשמע כמו עומס נורא. אבל לאיראל יש הסבר: "סטודנט רגיל צריך שלושה ימים בשבוע כדי ללמוד. בגלל השפה אני צריך לעבוד כפול. לשמחתי קיבלתי הרבה תמיכה וסיוע מדי"ר רונן כהן, ראש המחלקה, ואני נבחן כמו כולם. זה אמנם קשה לי מאד, אבל ידעתי שאם אני אעשה משהו קל יותר אגביל את עצמי. אני לא רוצה לוותר לעצמי, לא רוצה להימנע כי קשה. דברים יקרים נקנים בעבודה קשה. אני מרגיש שליחות כי בחרתי לגור באזור מיוחד שהמצב

אצל הספרדים הם ניסו לשכנע אותי לקבל את המסורת הספרדית, אבל לי יש מסורת אשכנזית מהבית. זה באמת מבלבל. הענף של המשפחה שלי הפך תוך כמאה שנה מאשכנזי לבן למין צבע בניינים, אבל המסורת האשכנזית נשמרה. קשה היה להם לקבל את זה. "בתקופה שהתנדבתי בצה"ל, לא ראיתי בכלל גילויי גזענות. בצבא ראיתי ספרדים ואשכנזים, אתיופיים ורוסים משרתים יחד, ולא פגשתי שום מקרה גזעני בכלל, להיפך. אבל בחיים האמיתיים גיליתי שגם בישראל יש גזענות. אני משתדל להתעלם ולראות בזה שוליים. אני ממש לא חושב שזה מאפיין את ישראל, אבל זה קיים. "הילדים שלי נתקלים בסיטואציות כאלה. אמרו להם שהם שחורים ולא יהודים. אני מעביר להם את מה שלמדתי אני בבית, ומנסה ללמד אותם שאם מישהו מתנהג באופן גזעני, יש שלוש אפשרויות: האחת, שהוא מתנהג כך בגלל בורות, הוא פשוט לא מכיר. זה המקרה הקל ואיתו אפשר להתמודד וללמד את מי שטוען לימוד. השנייה, שהעומד מולך ספוג בחינוך קלוקל. זה מקרה קשה יותר ולפעמים מתסכל. אלו אנשים שאי אפשר לבלבל אותם עם עובדות. אין מה לעשות, צריך פשוט להתעלם מהם, מסכנים. והאפשרות השלישית היא, שהמעליב אותך בעצם מנסה להשתמש בך. אנשים פועלים לפי כל מיני אינטרסים ומנצלים מצבים. בכל סיטואציה כזאת נדרש שיקול דעת אך להתנהג. צריך להיות חכם."

מסלול חדש

אני שואלת את אליענה על המחיר המשפחתי שהם משלמים על הניתוק מהמשפחה, על הגעגוע. "אמא שלי קיבלה את בשורת העלייה בטבעיות, היא ראתה עד כמה זה חשוב לנו. אבל שאר המשפחה ממש לא מבינה את הבחירה שלנו, זו נראית להם החלטה מוזרה. אני יכולה להעיד שחברים שביקרו אצלנו שינו את דעתם על ישראל. הייתי רוצה שגם המשפחה שלי תבוא לראות מקרוב את החיים בישראל, הם מעולם לא היו פה. אמא שלי עדיין מקווה כל הזמן שאחזור,

צור איתנו קשר < שליחי הציבור שלך מבית מקור ראשון

טלפון: *9248 | מסרון: 035447422 | מייל: MENUIM@MAKORRISHON.CO.IL
גבאי/ איש קשר אנא צור קשר ובדוק אתנו שבית הכנסת שלך רשום עם פרטים מלאים.

חובים אלו אינם באים במקום חובות אחרים? איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של ז'אנר פרימיום ופרימיום בארץ בתי הכנסת בארץ הארץ
- הפצה למועד בתי הכנסת ובמיוחד בגניס • ציור ושיי בכל הארץ

לא קיבלת העלוניים? צור קשר ל: *9248

לרשותנו מאגר ממוחשב של כל בתי הכנסת כולל- רשימת גבאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

אפריקה: 052-8908518 - חזון

חשוב לך שעלוני השבת גיעו לבית הכנסת שלך? העלוניים מגיעים אך הנחות לא מספיקה?

אנחנו מקבלים את כל העלוניים בארץ ובעולם. אנחנו מקבלים את כל העלוניים בארץ ובעולם. אנחנו מקבלים את כל העלוניים בארץ ובעולם.

מה יקרה

רביעי | 30 בינואר

הצגה לנשים "עיר מקלט" בקרית ארבע / כ"א בשבט 27 בינואר

ציבור נשות קרית ארבע חברון והסביבה מוזמנות להצגת הפרינג' "עיר מקלט" מבית תאטרון השחר, בהשתתפות: איילת סנאי ואודליה ויינשטיין. מפגש מטלטל בין שתי חברות שעברו תאונת דרכים משותפת מצדף מחדש את מה שקרה באותו הערב. בשעה 20:30 בהיכל התרבות. מחיר: 30 ₪. לפרטים והרשמה: 02-9961666

הרצאה של אמילי עמרוסי בקרני שומרון / כ"ד בשבט 30 בינואר

"נעלי עקב, נעלי בית" - אמילי עמרוסי בסיפור משא הבחירות האישי שלה וסיפורים מאחורי הקלעים של עולם העיתונות. בשעה 20:30 במתנ"ס קרני שומרון. מחיר: 30 ₪. לפרטים והרשמה: 09-7920201

חידון הציונות בגוש עציון / כ"ה בשבט 31 בינואר

אם אתם משפחה שיודעת הכל על ציונות הירשמו עכשיו לחידון הציונות ה-6 של גוש עציון המחבר בין משפחות ציוניות מרחבי הארץ והעולם. המשפחה הזוכה תזכה בפרס משפחתי. ניתן להירשם לחידון דרך אתר מתנ"ס גוש עציון: www.matnasetzion.com

ש.א.ג. (ולול)
בניה ופיתוח בע"מ

בית ^{בתכנון} קהילה ^{קיימים} קהילה!

גל אורן לרנדל BSD

בואו
להכיר מקרוב
יום פתוח
8.2.19 | ג' באדר א'
להרשמה:
03-3723063

מחפשים קהילה חמה ובית ברמה גבוהה? בענב תוכלו למצוא גם פסיפס אנושי מרתק ומגוון מבחינה דתית ומקצועית, גם איכות חיים אמיתית וגם בתים בנייה מהגבוהות בשוק.

עכשיו בהזדמנות מיוחדת!
דו - משפחתי החל מ- 1,030,000 ₪ בלבד!

* המחיר צמוד למדד תשומת הבנייה

שיווק: איזק נדל"ן 03-3723063 | isaacnadlan@gmail.com | ענב - בתי אמנה | www.amana.co.il

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

יהודה ושומרון וצבע בלבן את גוש עציון, אפרת, קריית ארבע, עפרה, חברון 4, בית אל ועוד. למרגלות מערת המכפלה שבעיר חברון ירדו כ-10 ס"מ של שלג וכך גם באזורים הגבוהים מסביב. בגוש עציון נערכו מבעוד מועד לשלג ופתחו אתרי תיירות חורף: סיור ריינג'רים בשלג בדרך האבות, בתי קפה עם תפריט חם ועוד אטרקציות רבות. מאות מבקרים הגיעו מרחבי הארץ לגוש עציון ליהנות מהשלג. מנכ"ל תיירות גוש עציון **משה ברוס**: "אנשים רבים הגיעו לכאן לבלות בשלג. השלג זו עוד הזדמנות להגיע לגוש עציון, חבל ארץ המקפל בתוכו נופים ואטרקציות מיוחדים שניתן ליהנות מהם במהלך כל השנה".

בר מצווה לרגבים בתנועת "רגבים", העוסקת בקידום מדיניות מקרקעין ציונית, מציינים בט"ו בשבט את יום הקמת הארגון לפני 13 שנים. בין שורות מסמך הסיכום השנתי המתפרסם לרגל ט"ו בשבט, נחשפים גם פרטים רבים מהפעילות הסמויה של רגבים לאורך השנה החולפת 5. בין השאר עוסק המסמך במערכה המשפטית בעניין חאן אל אחמר שרגבים מובילה מאז שנת 2009, המאבק ב"כיבוש החקלאי" שמבצעת הרש"פ בעזרת מימון של מדינת זרות בשטחי C, ההצלחה בקידום הסדר המקרקעין בירושלים, קידום מדיניות 'מבחן הנגב' - תכנית רגבים להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב, ועוד. המנכ"ל היוצא של הארגון **יהודה אליהו**: "כמו מחרשה הפולחת תלמים ארוכים ועמוקים ברגבי האדמה, כך היא פעילותנו ברגבים. לעיתים חדה וקצרה ותוצאותיה נראות בשטח במהרה, ובמקרים רבים עליה להיות דווקא מעמיקה ושקטה, כזו המתמסכת לתלמים ארוכים המסתיימים אי שם באופק".

בשבט בנוכחות ראש המועצה **שלמה נאמן** כ-400 מילדי הגנים של היישוב (2). במהלך טקס הנטיעות בירך **עטר** את **ליברמן** ואמר "אני לא מהמפלגה שלו, אבל צריך לומר את האמת, כשר הבטחון קיבל ליברמן החלטה מיידית ונתן הוראה למען הביטחון להזיז את הבסיס הצבאי חטמ"ר עציון, על מנת לאפשר בניית 1,600 יחידות דיור על אדמות קק"ל". ח"כ **אביגדור ליברמן**: "אין מקום מתאים יותר ומרגש יותר לנטיעות, מאשר גוש עציון. חבל ארץ שמבטא את הנחישות של עם ישראל להתיישב בארצו. כתושב גוש עציון אני גאה בכל ההתיישבות שנמצאת כאן, באזור יפיפה ושיש לגביה קונצנזוס רחב. ברור לכולם שאנחנו פה לנצח נצחים" 2.

שידור מעיר האבות שרת התרבות והספורט **מירי רגב** ביקרה השבוע בחברון ובקריית ארבע יחד עם האולפן הנייד שלה המלווה אותה בחודש הקרוב בסיווריה בכל רחבי הארץ. במהלך ביקורה ראינה השרה **רגב** את ראש מועצת קריית ארבע-חברון **אליהו ליבמן** וכן את אנשי היישוב היהודי בחברון דובר היישוב היהודי בחברון **נועם ארנון והרב הלל הורביץ**. כמו כן נערכה לשרה **רגב** שיחה בהפתעה עם יו"ר תנועת "נחלה" **דניאלה וייס**. בעת ביקורה התייחסה השרה לארגון המשקיפים הבינ"ל TIPH הפועל בחברון ואמרה: "הגיע הזמן לסיים את המנדט של ארגון TIPH - ארגון שאמון על שמירת הסדר בחברון, אבל ממש לא מבצע את תפקידו. הוא פרו-פלסטיני ופוגע בהתיישבות היהודית. אין לנו צורך במי שמייצר דה-לגיטימציה למדינת ישראל ופוגע בהתיישבות שלנו בעיר האבות" 3.

שלג על עירי אחרי שלוש שנים ללא שלג, בשבוע שעבר עיטר השלג את פסגות הרי

דיכטר מסייר יו"ר ועדת החוץ והביטחון ח"כ **אבי דיכטר** סייר השבוע ברחבי יהודה ושומרון לרגל חגיגות ט"ו בשבט. את היום פתח **דיכטר** במרפסת של המדינה בפדואל יחד עם מ"מ מנכ"ל מועצת יש"ע **יגאל דילמוני** ודובר מועצת יש"ע **אלנתן זכריה**, שם קיבל הסבר על האזור הנשקף מהמרפסת ועל האסטרטגיה של ההתיישבות. לאחר מכן, המשיך יו"ר הוועדה לנווה צוף שבמועצה האזורית בנימין יחד עם ראש המועצה **ישראל גנץ** כדי לנטוע שתילים לרגל ט"ו בשבט ביער שנשרף לפני שנתיים 1. בסיור אמר **דיכטר**: "התושבים כאן ייאחזו בקרקע בדיוק כפי שהעצים ייאחזו בקרקע. מדינה פלסטינית לא תביא ביטחון למדינת ישראל ולכן הפתרון יצטרך להיות בדרכים אחרות. בנתיים עלינו להמשיך לחזק את ההתיישבות". ישראל גנץ: "אני מצפה ממך לתמוך ולחזק את ההתיישבות, לפעול ולעשות הכל כדי להעמיק את האחיזה שלנו כאן". יום לפני כן, הגיע **דיכטר** לסיור בגוש עציון עם ראש המועצה **שלמה נאמן** וקבוצת 'ציר 60'. בין היתר ביקר ח"כ בחיזיון האור-קולי שבכפר עציון ונפגש עם תושבי נתיב האבות בחלקה 91, שם אמר: "השירות שמקבל אזרח בעפרה או בגוש עציון, חייב להיות זהה לשירות שמקבל אזרח בתל אביב או באשקלון. אם הפתרון לכך הוא החלת החוק הישראלי בתוך היישובים הישראליים ביהודה ושומרון, אז הגיעה העת לעשות זאת. זוהי משימה שאני לוקח איתי לכנסת הבאה ולממשלה הבאה".

חג לאילנות שר הביטחון לשעבר ח"כ **אביגדור ליברמן** ויו"ר קקל **דניאל עטר** ביקרו בתחילת השבוע בקיבוץ ראש צורים שבגוש עציון ונטעו יחדיו עץ זית לרגל ט"ו

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן, אסף קרדש
תמונות: דוברות בנימין, אבי חיון מערך הסברה קק"ל, דוברות מג"ב, דוברות רגבים, טל עבודי, נתנאל אריאל, מרים פולאק **הפקה:** יש שחר **הפקות:** בע"מ
לתגובות: perla@myesha.org.il אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

מועצת יש"ע
 מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
 ביהודה ושומרון וחבל עזה טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
 www.myesha.org.il